

Karel Hendrik Burgemeister (1834-1878) zandgraf 11, vak D
Elisabeth van der Feen (1833-1891) zandgraf 11, vak D
Ondernemen, niet bang zijn om fouten te maken

Personalia Karel Hendrik Burgemeister

Karel Hendrik Burgemeister

Geboren: 19 september 1834 in Kamperveen

Zoon van: Richard Everhard Burgemeister en Magteltje Horst

Gehuwd met: Elisabeth Alegonda van der Feen op 10 april 1857 in Genemuiden

Overleden: 3 maart 1878 in Scheveningen

Begraven: 6 maart 1878

Personalia Elisabeth Allegonda van der Feen

Elisabeth Allegonda van der Feen

Geboren: 21 oktober 1833 in Leeuwarden

Dochter van: Antoon van der Feen en Anna Rengelina Cornelia Kuitert

Gehuwd met: Karel Hendrik Burgemeister op 10 april 1857 in Genemuiden

Overleden: 3 maart 1891 in Den Haag

Begraven: 6 maart 1891

Samenvatting

Over de jeugd van Karel Hendrik Burgemeister (1834, Kamperveen) en Elisabeth Allegonda van der Feen (1833, Leeuwarden) is niet veel bekend. Zij trouwen in 1857 te Genemuiden (Noord-Oost Overijssel). Het echtpaar krijgt acht kinderen, waarvan er vier jong overlijden.

Het gezin woont in de eerste jaren in het Overijsselse Vollehove, waar Karel een bakkerij en kruidenierswinkel heeft. Hij is ondernemend en verhuist in 1861 met vrouw en beide kinderen naar Dedemsvaart, waar hij een logement met paardenstalling heeft. Maar de zaken lopen niet goed en binnen twee jaar wordt deze onderneming failliet verklaard.

Karel zit niet bij de pakken neer en opent in oktober 1863 te Assen een bierhuis. Na tweeënhalf jaar stopt hij ook hiermee en verhuist het gezin naar Leiden, waar nog vijf kinderen worden geboren. Daar heeft hij opnieuw een bierhuis, dat later wordt omgedoopt tot café en hotel.

Als in 1870 de universiteit haar 59ste lustrum viert, wordt Burgemeister uitbater van de feesttent, die ook na het lustrum door hem succesvol wordt geëxploiteerd. Maar na tien jaar is het over. Opnieuw vindt Karel snel iets nieuws, nu het koffiehuis De Vink. Hij is ontevreden met het contract en een rechtzaak volgt.

Via een advertentie kan hij in 1877 voor tien jaar Hotel Zeerust in Scheveningen pachten. Maar na nog geen jaar komt Karel Hendrik Burgemeester op 3 maart 1878 te overlijden. Hij werd slechts 43 jaar. Drie dagen later wordt hij op Groenesteeg begraven.

Zijn vrouw Elisabeth van der Feen zit niet bij de pakken neer en laat het hotel grondig opknappen en twee maanden na Karels overlijden is de heropening. Het is echter onduidelijk of zij de zaak wel kan of mag voortzetten. In 1882 verruult Elisabeth het hotel voor een pension verderop in Scheveningen.

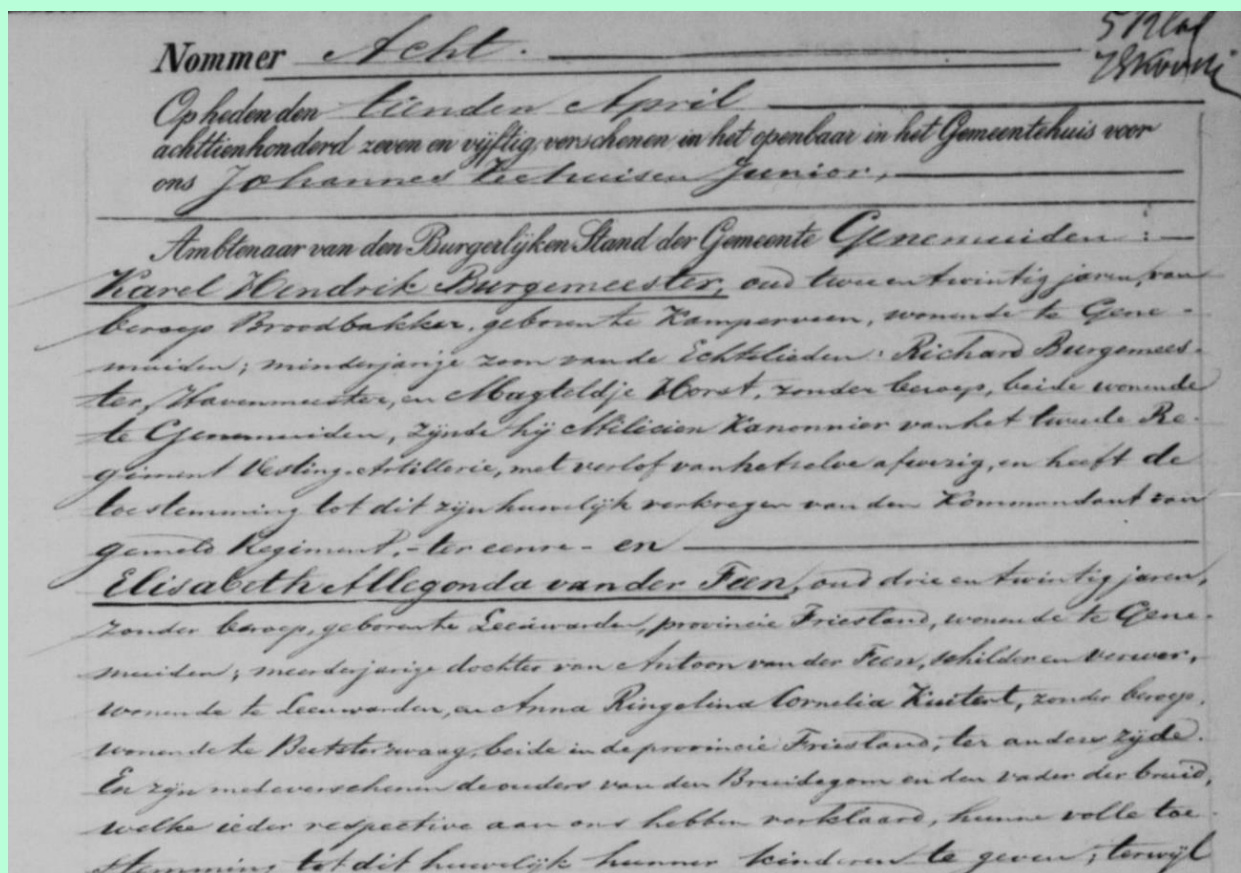
Hierna komt zij in Olst terecht, waar Elisabeth het hotel 'Het Wapen van Deventer' huurt. Maar de zaken gaan slecht en het bedrijf wordt in 1885 failliet verklaard.

Vermoedelijk vindt Elisabeth hierna onderdak in Den Haag bij haar zoon Richard Anthonie. Na een kortstondige ziekte overlijdt zij daar op 3 maart 1891, exact dertien jaar na haar echtgenoot Karel. Ook Elisabeth wordt bijgezet in het familiegraf op de begraafplaats Groenesteeg.

Volledige versie

Genemuiden

Het verhaal begint in 1857 als de in 1834 in de Overijsselse plaats Kamperveen geboren Karel Hendrik Burgemeester in het huwelijk treedt met Elisabeth Alegonda van der Feen, afkomstig uit Leeuwarden. Het huwelijk wordt 10 april 1857 te Genemuiden voltrokken.

Huwelijksakte

(BS Overijssel; Gemeente Genemuiden, register van huwelijken en scheidingen)

Al vrij snel worden twee kinderen geboren: Martina Rika (6 februari 1858) en Richard (21 oktober 1859). Helaas overlijdt Richard op 23 juni 1861, ruim anderhalf jaar oud.

Vervolgens komen er nog zes: Elisabeth Allegonda (9 maart 1866), Richard Antonie (27 oktober 1867), Aleida Catharina (3 november 1868), Carolina Henriëtte (11 april 1870 en overleden 20 juni 1871), Hendrik Meetsma (4 januari 1873 en overleden 15 februari 1875) en Carolina Henriëtte (23 februari 1876 en overleden op 21 januari 1877). Dat vier van hun acht kinderen heel jong zijn overleden moet de ouders veel verdriet hebben gedaan.

Vollenhoven

Na hun huwelijk gaat het stel in Vollenhove (Overijssel) wonen. Wel bezit Karel dan nog grond in Genemuiden dat hij als onderpand gebruikt.

Op 14 mei 1860 krijgt hij van Derkje Knol, weduwe van Hendrik Post, een hypotheek van 800 gulden en geeft als onderpand zijn huis en erf.¹ Zijn vader springt bij als extra borg met zijn huis.² Twee weken later, op 30 mei 1860, krijgt hij van Grietje Mulder, weduwe van Wicher Slagter, eveneens een hypotheek van 800 gulden en geeft als onderpand twee huizen³.

Volgens beide hypotheekaktes is hij dan bakker in Vollenhove en woont hij volgens het bevolkingsregister aan de Achterstraat 136, tegenwoordig Bisschopstraat. Waarschijnlijk is met de tweede hypotheek de eerste afbetaald en diende de eerste als overbruggingskrediet.

Nauwelijks een jaar later, op 18 februari 1861, wordt op verzoek van Karel zijn huis met bijgelegen plaats aan de Bisschopsstraat in Vollenhove, per opbod aangeboden. De verkoop vindt plaats op 21 februari. Vanwege onvoldoende belangstelling wordt op 27 februari opnieuw een advertentie geplaatst en is de minimumprijs gesteld op 1.251 gulden. Volgens de advertentie is gedurende de laatste vier jaren in het pand 'eene bakkerij en kruidenierswinkel uitgeoefend'.

Dedemsvaart

De volgende bestemming is Dedemsvaart (Overijssel) waar het gezin op 1 mei 1861 wordt ingeschreven. Karel huurt dan een pand aan de Lutterkerkdijk van sluiswachter Jan de Lange. Tegenwoordig is dit pand gelegen aan de kruising Anerweg-Noord met de Kerkdijk te Lutten (Overijssel). Hij is daar uitbater van een logement met (paarden) stalling. Het zit tegen, want anderhalf jaar later, op 11 november 1862 wordt het faillissement uitgesproken en op 2 februari 1863 wordt door de curator de balans opgemaakt bij de rechtbank te Deventer.

Assen

Het kompas is op het noorden gericht. Middels een advertentie in de Provinciale Drentsche en Asser courant maakt hij bekend dat op 22 oktober 1863 het Wijn- en Beijersch bierhuis opent aan de Groningerstraat te Assen. In mei 1864 verplaatst hij dit

¹ Kadastraal Genemuiden B-302.

² Kadastraal Genemuiden B-272.

³ Kadastraal Genemuiden B-302 en kadastraal Vollenhove A-418

etablissement naar de Markt. Daar zal 2 jaar later, op 25 april 1866, de gehele inboedel weer worden verkocht.

Restauratie
EN
BEIJERSCH BIERHUIS.

 De ondergeteekende maakt aan het geachte Publiek bekend, dat hij bovengenoemde INRICHTING heeft verplaatst van den Groningerweg naar de **MARKT**, in het huis vroeger bewoond door de Wed. WINTERS.

De **beneden-aal** is voor het Publiek **geopend**, en daarin zullen allerlei **VERVERSCHINGEN** zijn te verkrijgen.

Hij recommandeert zich, ook aan REIZIGERS, en belooft eene goede, billijke bediening.

Assen, Mei 1864.

K. H. BURGEMEISTER.

P.S. De voorradige **BIEREN** worden ook bij kruik en flesch aan huis bezorgd.

Provinciale Drentsche en Asser courant (12 mei 1864)

Leiden

Op 14 november 1866 blijkt dat hij in Leiden is neergestreken. Op die datum verschijnt een advertentie in de Leydse courant met de aankondiging van een concert van de Tyroler zangers, de familie Lechner. Hij is opnieuw uitbater van een bierhuis gezien de advertenties met Winterlagerbier, Beijers bier, Straatsburger Bock Ale en Weener bier.

Bij K. H. BURGEMEISTER,
ONTVANGEN
EHEMANN'S KISSINGER WINTER LAGERBIER.

WOENSDAG, 14 November,
NATIONAAL CONCERT,
door de beroemde Tyroler Zangers de Familie **LECHNER.**
Aanvang 's avonds **9** uur. Entrée **49** Cent.

Leydse Courant 14 november 1866

Later maakt hij hiervan een café met hotel met een aantal vaste gasten. Omdat niet iedereen zijn zaak weet te vinden worden advertenties steevast afgesloten met '(voorheen C.F. Müller)'. Met deze aanwijzing komen we bij een pand uit dat tegenwoordig bekend staat als Breestraat 175 (destijds nummer 269).

Begin van de Breestraat, kijkende vanaf de Hoogewoerdsbrug (1866). Hier begint Karel Burgemeester zijn bierhuis in 1866. Op deze foto is dat het pand met de luifel links.

Onder de vaste gasten bevinden zich veel studenten die het eten en drinken in sociëteit Minerva 'consumabel slecht' vinden en de sfeer ongezellig. De studenten Almanak van 1869 is enthousiast over het Duitse café:

'Stel u niet voor wat gij in Duitschland als zoodanig zaagt [zag]: ook hier drong de weelde door. In plaats van houten banken, canapés en gevlochten stoelen; de wand versierd met platen, voorstellende het schoone geslacht, en daarnaast de elegante opsomming van wat het gehemelte strelen kan. Een hoekkastje waarboven in volle glorie pronkt de pokel [feestglas], die alleen dienst doet op 2 Oktober en 7 Februarij, twee goddelijke nachten. Maar bovenal het paleis van den Burgervader zelf, zijn gebied bij uitnemendheid, de Alvoeder, die bierzeeën uitspuwd [sic].'

Karel verhuurt kamers boven zijn café en ook daar kan het soms studentikoos aan toe gaan zoals uit onderstaande advertentie blijkt.

LEES DIT:

Al degenen, die gisteren middag gezien hebben, dat mijn hond uit het raam geworpen is van de kamer van den heer H. W. CORNELISSEN, med. cand. alhier, woonachtig op de *Breestraat* 269 bij den heer BURGEMEISTER, worden beleefd verzocht aan het adres van den heer KLEINEE, *Noordeinde*, de noodige inlichtingen wel te willen geven.

LEIDEN, 25 Dec. LORCH.

Leidsch Dagblad van 27 december 1871

In 1870 viert de universiteit haar 59ste lustrum en ter ere daarvan wordt er op 'De Ruïne' een feestgebouw neergezet. 'De Ruïne' is een kale vlakte ten zuiden van het Steenschuur die was ontstaan door de ontploffing van het kruitschip in 1807. In 1886 zou daar het huidige Van der Werfpark worden aangelegd.

Het Leidsch Dagblad van 20 april 1870 beschrijft het gebouw in geuren en kleuren.

Een slotwoord over de inrichting van de Ruïne en het feestgebouw, hetgeen wij gisteren bezichtigden. De tuin is zeer sierlijk aangelegd. Aan bloemen, die de meest welriekende geuren verspreiden, ontbreekt het niet en de vindingrijkheid van de decorateurs de gebroeders Jacobs, heeft hen op het denkbeeld gebracht, de twee buffetten, die in den tuin geplaatst zijn, op een verrassende wijze in te richten. Het zijn twee grotten, waarin tijgers en andere wilde dieren zich ophouden. Een van die grotten is zoo natuurlijk, dat men in den waan wordt gebracht, dat echt rotssteen daarvoor aangewend is, en evenwel is het slechts eenvoudig linnen met een soort cement bestreken.

Het feestgebouw is bijzonder keurig gedecoreerd. Het heeft van binnen veel overeenkomst met een Moorsch paleis en het komt ons voor, dat bij de decoratie de Byzantijnsche stijl is gevolgd. Het gebouw is zeer ruim. Om de dansaal loopen breede corridors, voor hen die aan den dans niet zullen deelnemen.

Leidsch Dagblad van 20 april 1870

Karel ziet het gat in de markt en springt er in. Vanwege het tijdelijke karakter van de feesttent, zal hij die vast hebben gehuurd. Op 21 juni verschijnt een artikeltje in het dagblad waaruit duidelijk wordt dat de tent tot na de kermis zal blijven staan en gedurende die tijd door de heer Burgemeester zal worden geëxploiteerd. De Koninklijk Saksische Garde-staftrompetters onder leiding van kapelmeester Friedrich Wagner wordt op 3 juli ingehuurd en even later ook acrobaten van de Grand Salon de Lyon.

Karel doet er alles aan om de feesttent tot een succes te maken. Gebrek aan ondernemingsgeest kan je hem niet verwijten. Maar de tent is tijdelijk en wordt vanaf 19 augustus afgebroken. Op de 22e raakt hierbij nog een arbeider gewond.

Karel kan met genoegen terugkijken op deze episode. De recensies zoals die hieronder waren lovend en het heeft naamsbekendheid gebracht.

Met genoegen kunnen wij mededeelen, dat de door den heer Burgemeester aangekondigde concerten, in het feestgebouw op de Ruïne, alhier zullen doorgaan, en a. s. Zondag op het eerste er van het muziekkorps van de ruitery der koninkl. *Saksische Garde* zich zal doen hooren. Afgaande op de berichten hieromtrent van elders, waar dit korps zich reeds hooren deed, belooft reeds dit eerste concert een waar kunstgenot te zullen aanbieden. Volgens die berichten toch, is het ensemble van dit muziekkorps prachtig, en klinkt het accoord van de gezamenlijke instrumenten schitterend ; terwijl aan den directeur, den heer Fr. Wagner, wegens de virtuositeit van zijn spel, de meeste lof wordt toegezwaard.

Naar wij vernemen, is het concert, dat Zondag 11. in het gebouw op de Ruïne werd gegeven, zeer goed bezocht geweest en zeer ten genoegen der aanwezigen afgelopen. De heer Burgemeester verdient lof voor zijn streven om, nu na afloop der feesten Leiden meer dan ooit stil en verlaten is, die stilte door het geven van degelijke concerten aangenaam af te wisselen.

Hij heeft daarbij voorzeker gerekend op den steun zijner stadgenooten. Wij hopen dat hem die steun niet alleen niet zal ontbreken, maar het concert van morgen in dit opzicht zijne verwachtingen verre moge overtreffen.

Leidsch Dagblad van 4 juli 1870

Advertenties voor zijn café en hotel worden niet meer van het standaard onderschrift voorzien. De zaken gaan goed en hij heeft personeel nodig. Het werk wordt aangeboden tegen het genot van loon, kost en inwoning. Ook de gemeente denkt dat het goed gaat en stuurt hem in 1872 een fikse belastingaanslag van 69,82 gulden. Zijn bezwaar wordt deels gegrond verklaard en na een herschatting blijft van de aanslag 35,21 gulden over.

Na tien jaar eindigt de zaak in Leiden. Ene Van der Meijden neemt het over en opent op 7 februari 1876 de deuren. Nu moet Van der Meijden in zijn advertenties juist verwijzen naar zijn bekende voorganger, Burgemeester.

Zoeterwoude

Karel verhuist naar Zoeterwoude. Op 1 november 1875 plaatsen de oude en nieuwe uitbater een bericht in de Leydse Courant dat voortaan Room- en Koffiehuis 'De Vink' door Burgemeester wordt geëxploiteerd. Het koffiehuis is gelegen in Voorschoten aan de Rijndijk en de Oude Rijn ter hoogte van het landgoed Ter Wadding. Op historische kaarten is het terug te vinden aan de zuidoost kant van de kruising Oude Rijn en de spoorlijn van Leiden naar Den Haag.

Achterzijde van de Vink eind 19de eeuw, gelegen aan de Oude Rijn en op de achtergrond de spoorlijn Leiden-Den Haag. Gezien vanaf het Galgewater (Rijn naar Katwijk). Maker: H.J. Vink

Maar Karel maakt een fout. Hij is met de eigenaar Van den Berg een huurcontract van 1 jaar overeengekomen, van 1 november 1875 tot en met 31 oktober 1876, met een clause voor verlenging bij naleving van het contract. Burgemeester is van mening dat hij daar recht op heeft, terwijl Van den Berg na dit jaar zijn bezit opeist.

Het komt tot een rechtszaak die dient op 10 november 1876. De volgende dag komt de rechtbank al tot een uitspraak. Burgemeester kan onvoldoende aantonen dat hij recht heeft op de clause. Hij moet het koffiehuis per direct ontruimen en is aansprakelijk voor alle kosten.

Scheveningen

En zo heeft Karel geen inkomsten meer en moet naarstig op zoek naar onderdak voor zijn vrouw en kinderen. Dat vindt hij aan het Galgewater te Leiden. In 'Het nieuws van den dag' van 1 januari 1877 ziet hij de advertentie van eigenaar A.E. Maas waarin de pacht van Hotel Zeerust te Scheveningen voor de duur van tien jaar wordt aangeboden. De fout van een kortlopend huurcontract zal hem niet weer overkomen.

Volgens de Leydse Courant van 5 februari 1877 heropent hij drie maanden later het hotel. Op 9 mei meldt Burgemeester dat het hotel geheel is gerestaureerd.

Nog geen jaar later, op 3 maart 1878 overlijdt hij echter. Hij was nog maar 43 jaar oud. In de rouwadvertentie is de achternaam van de weduwe verkeerd gespeld. Op 6 maart wordt Karel begraven op begraafplaats Groenesteeg in zandgraf 11.

Zandgraf 11

Heden overleed, na een langdurig en smartelijk lijden, mijn geliefde Ichtgenoot, KAREL HENDRIK BURGEMEISTER, in den ouderdom van 43 jaren.

De Zaak zal door de Weduwe op denzelfden voet worden voortgezet.

Verzoeken van rouwbeklag verschoond te blijven.

Algemeene kennisgeving.

SCHEVENINGEN (*Hôtel Zeerust*), 3 Maart 1878.

De Weduwe K. H. BURGEMEISTER,
(3209) geb. v. D. TEEN.

Dagblad van Zuidholland en 's Gravenhage van 5 maart 1878

Twee maanden later, op 10 mei 1878, meldt zijn vrouw een verbouwing '[...] het Hotel Zeerust in nieuwen vorm heropend. De weduwe Burgemeister, de tegenwoordige eigenares, heeft tegen geen uitgaven opgezien, om aan haar inrigting, [...], een verhoogde aantrekkelijkheid te verleen'. Het is duidelijk dat door beiden kosten nog moeite werden gespaard.

Hotel Zeerust te Scheveningen (1855). Zo moeten Karel en zijn vrouw het hotel vanaf 1877 hebben gehuurd. Na hen is, na een grondige verbouwing in 1882, de buitengevel geheel veranderd.

Uit de rouwadvertentie van haar man blijkt al dat zijn vrouw de zaak voortzet. Er was ten slotte sprake van een overeenkomst van tien jaar. Maar er ontstaat onduidelijkheid. In november 1879 wordt hotel en grond te koop aangeboden, maar het wordt uiteindelijk niet verkocht. Op 17 november 1881 richt eigenaar Maas een exploitatiemaatschappij op en na een grondige verbouwing door aannemer Rood, wordt de exploitatie van het hotel opnieuw aangeboden in 1882. En waar is de weduwe Burgemeister al die tijd?

Weliswaar vraagt zij in december 1881 nog een vergunning aan voor de periode vanaf 1 mei 1882 voor hotel Zeerust. Maar in juni 1882 vraagt zij ook een vergunning voor het schenken van sterke drank aan de Wassenaarsestraat 169E. De vergunning krijgt zij voor één jaar, van 1 mei 1882 tot en met 30 april 1883. De vergunning geldt voor de *"beneden voor- en achterkamer"*, vermoedelijk de lounge en eetzaal.

Scheveningen 1881

Anno 1881 was Scheveningen nog maar een klein dorp dat een snelle ontwikkeling doormaakte. In de Delftsche courant van december 1881 lezen we

"De Hooge duin aan zee te Scheveningen, onder den naam van Seinpost bekend en van waaruit Mesdag zijn panorama schilderde, zal spoedig worden genivelleerd. De afgraving moet voor of op den 15 april 1882 gereed zijn. Op dien grond zal aan zeezijde een groot hotel of Kurhaus verrijzen. Van de Wassenaarschestraat zal men daarheen geleid worden langs eene avenue ter breedte van 15 meter en van eene ontwikkelde lengte van 250 meter, aan beide zijden langs villa's lopende, welke ten getale van 14 zijn geprojecteerd."

Dit deel dat tegenwoordig als Gevers Deynootweg bekend staat was sedert 1870 in ontwikkeling. In hoog tempo zouden in 1882 hier villa's verschijnen, vrijwel alle in gebruik als pension. In die periode wordt dit deel van Scheveningen zowel aangeduid met Wassenaarsestraat, Bad(huis)weg en vanaf april 1890 definitief met Gevers Deynootweg. En als of dat de zoektocht nog niet genoeg bemoeilijkt, in heel Scheveningen staan meerdere villa's met dezelfde naam die ook snel van naam veranderen.

Elisabeth van der Feen vraagt een vergunning aan voor Wassenaarschestraat 169 E. Mogelijk is nummer 169 een bouwkaavel die later wordt herverkaveld op basis van de letter(s). Maar alleen van Villa Augusta is daadwerkelijk vast te stellen dat het (bouw)nummer 169 betreft bij verkoop in november 1882. Maar dat de villa al bestond in januari 1881 is af te leiden uit een vacature voor een timmerman. Het vermoeden is dus dat Elisabeth de vergunning voor Villa Augusta aanvraagt. Op de Panorama Mesdag van begin 1881 is de villa nog niet te vinden, maar van de straat is tien jaar later wel een foto gemaakt.

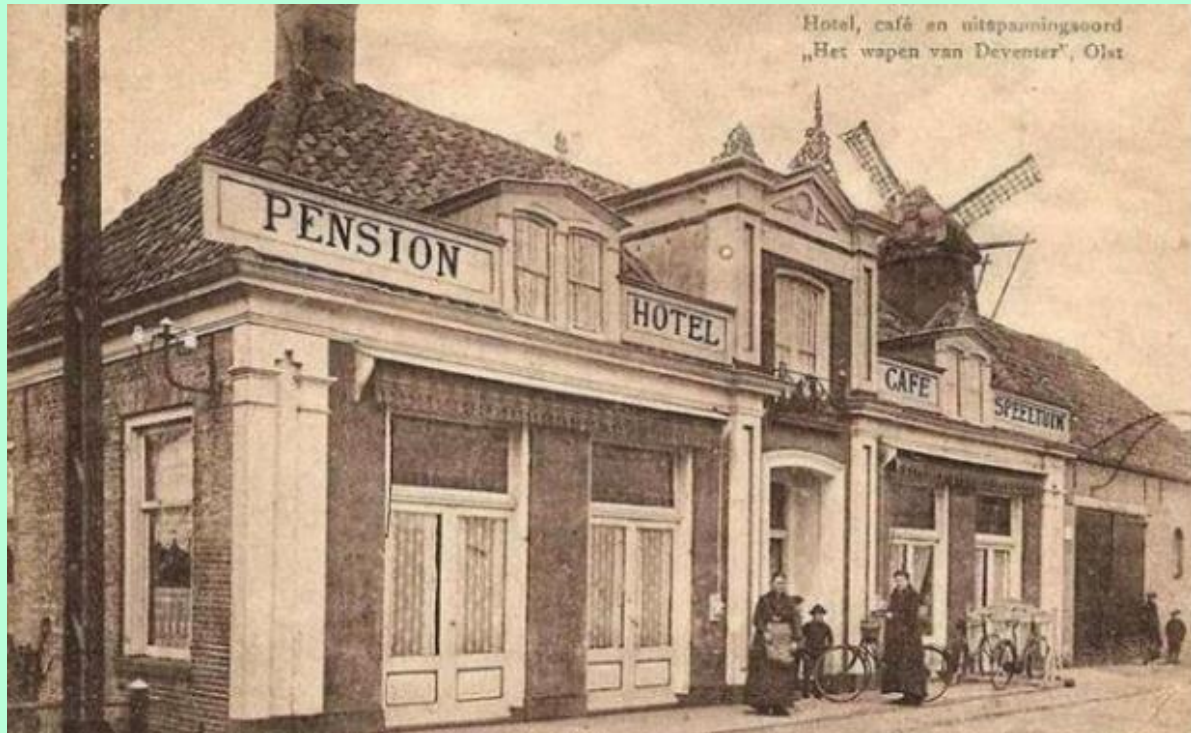
De snelle ontwikkeling van de Wassaenaarsestraat/Badhuysweg van 1875 tot en met 1891. Links in de kaarten, net buiten beeld, ter hoogte van de Marine Villa, staat het paviljoen van wijlen prins Frederik Hendrik.

Geheel rechts de Villa Mon Repos (1) zoals in de gevel is te lezen. Dat betekent dat direct links daarvan Villa Augusta (2) staat.

Olst

Onbekend is waar Elisabeth, de weduwe, tussen 1883 en 1884 verbleef. Zij wil echter niet als berooide weduwe haar dagen slijten en probeert het zelf nog een keer. Op 16 augustus 1884 lezen we dat zij van ene Peteri 'Het Wapen van Deventer' te Olst huurt. Het hotel is gelegen aan de dijk, de doorgaande weg van Deventer naar Zwolle. In een tweede advertentie is te lezen dat door haar op 4 september 1884 een *'concert en bal'* wordt georganiseerd. In een studentenstad als Leiden of een mondaine badplaats als Scheveningen was dit op zijn plaats, maar voor het dorp Olst met zijn landelijke karakter was dit misschien te vooruitstrevend. Er verschijnen geen nieuwe advertenties.

Het wapen van Deventer (rond 1900)

De plaatsen Deventer en Zwolle werden in 1866 door een spoorlijn met elkaar verbonden en rondom het station in Olst zijn meerdere etablissementen waarvan Elisabeth concurrentie heeft te duchten. Bijvoorbeeld het Stationskoffiehuis van Wilke, koffiehuis 'De Dom' gelegen aan de dorpsweg en het koffiehuis van Dalhuizen.

De zaken gaan slecht voor Elisabeth en in februari 1885 dient ze bij de gemeenteraad van Deventer nog een verzoek in voor een gratificatie. Of zij die gekregen heeft is onbekend. Amper een jaar na opening, op 20 juni 1885, wordt zij als *'logement, sociëteit, stal- en biljart-houdster met tafel'* in staat van faillissement verklaard.

Twee weken later, op 3 juli 1885 is het faillissement ook daadwerkelijk uitgesproken. Op 29 juli wordt de inboedel te Olst geveild tegen contante betaling. Tot de aangeboden goederen behoren onder andere tafels, stoelen, bedden, schilderijen, spiegels, een fornuis, mangel, wasmachine, wijn-, likeur- en bierglazen, enkele kippen en een partij wijn van verschillende merken.

Waarschijnlijk trekt Elisabeth bij haar zoon Richard Anthonie in, in Den Haag. Na een kortstondige ziekte overlijdt zij op 3 maart 1891 in 's Gravenhage, nota bene op de dag van het overlijden van haar man. Haar lichaam is op 6 maart bijgezet in het familiegraf

op de begraafplaats Groenesteeg te Leiden, de stad waar beiden betere tijden hebben gekend.⁴

Bronnen

Kranten:

Algemeen Handelsblad: 10 januari 1863.

Dagblad van Zuidholland en 's-Gravenhage: 1 juli 1870, 10 mei 1878, 15 januari 1881, december 1881.

Delftsche Courant 4 december 1881

Deventer Dagblad 7 februari 1885, 29 juli 1885

Het Nieuws van den dag: 1 januari 1877, 20 februari 1882.

Het Vaderland: 21 april 1882, 10 april 1890, 27 november 1882.

Leidsch Dagblad: 19 november 1867, 20 april 1870, 21 juni 1870, 4 juli 1870, 5 juli 1870, 13 juli 1870, 25 juli 1870, 25 augustus 1870, 9 mei 1877.

Leydse Courant: 14 november 1866, 1 november 1875, 24 januari 1877, 5 maart 1878, 7 februari 1876, 5 februari 1877.

Provinciale Drentsche en Asser courant: 20 oktober 1863, 12 mei 1864, 14 april 1866.

Provinciale Overijsselsche en Zwolsche Courant: 16 augustus 1884, 1 september 1884.

Zutphense courant: 24 juni 1885.

Overige publicaties:

Handelingen van de Raad (Leiden): 10 en 22 mei 1872.

Willem Otterspeer, Vater Müllers Bierkneipe opgenomen in Almanak (Leidsch Dagblad 4 februari 1991)

Jan H.M. Sloof, Tussen Voorschoten en Leiden. Vinkweg, Rijndijk, Valkenburgseweg en Ommewijkseweg. Leiden, 2020

⁴ In het graf zijn ook vier kinderen van het echtpaar begraven (twee die Carolina Henriette heten, zie onderstaande opmerking), zoon Hendrik Meetsma en dochter Martina Rika. De eerste drie zijn op zeer jonge leeftijd overleden, de laatste op 24-jarige leeftijd.

Volgens het grafboek van de begraafplaats Groenesteeg liggen in het graf (met datum van de begrafenis):

011, 2, Burgemeister, Carolina Henrietta, 14 mnd., 1875-02-18. Op 20 juni 1871 is zij overleden, 14 maanden oud, en begraven op het Papegaaiholwerk in een 4de klasse graf met nr. 37. Op 18 februari 1875 is zij daarvandaan getransporteerd naar de begraafplaats Groenesteeg en daar als eerste herbegraven in zandgraf 11, dat vader Karel Hendrik de dag daarvoor had gekocht. Deze herbegraving was om 9 uur in de ochtend. Twee uur later op die dag is Hendrik Meetsma in dit graf begraven. Hij was overleden op 15-02-1875.

011, 2, Burgemeister, Hendrik Meetsma, 2, 1875-02-18

011, 2, Burgemeister, Carolina Henriette, 11 mnd., 1876-01-24

011, 2, Burgemeister, Martina Rika, 24, 1882-11-13

011, 2, Burgemeister, Karel Hendrik, 43, 1878-03-06

011, 2, Feen, Elisabeth Alegonda van der, 57, 1891-03-06

Opmerkingen: (1) Het is Henrietta en Henriette. (2) In de geboorteacte staat Martiena Rieka en in de overlijdensacte Martina Rika. (3) In de geboorte- en overlijdensakte staat Elisabeth Alegonda van der Feen en in de huwelijksakte, Elisabeth Allegonda van der Feen.

Archieven:

Erfgoed Leiden en Omgeving (Krantenbank en beeldbank)

Geheugen van Hardenberg

Kadastrale kaart 1832.

Openarch: geboorteakte Christiaan Frederik Müller 31 juli 1815.

Topo tijdreis.

Verantwoording illustraties

Afbeeldingen van krantenartikelen zijn overgenomen uit Delpher en de krantencollectie van ELO.

Begin Breestraat: beeldbank ELO.

Achterzijde van De Vink: beeldbank ELO.

Foto graf op Groenesteeg: Lodewijk Kallenberg.

Hotel Zeerust: Vermaas, J.C. 1926. Geschiedenis van Scheveningen, deel 2.

Mouton, Vereniging Die Haghe. 1903. Catalogus van de tentoonstelling Den Haag in de XIXde eeuw in het voormalige paleis Buitenrust aan den Scheveningschen weg no.20. Mouton).

Het wapen van Deventer (rond 1900):

https://mijnstadmijndorp.nl/app/collecties/dorpsgezicht-olst?nav_id=0-1&index=22&imgid=440757658&id=440757586.

Kaarten Scheveningen: Collectie Haags Gemeentearchief. A. van Hoogstraten en Zoon (1875 en 1881, id.nr gr. 0689 en 0690) en gebr. Belinfante (1891, id.nr gr. 1440).

Foto Gevers Deynootweg: Collectie Haags Gemeentearchief (id.nr 0.21474,1.91044).

Auteurs

Elze van de Wetering en Bas van de Wetering (februari 2024)

Dit artikel is een aangepaste versie van een artikel dat te vinden is op de site <http://www.familievandewetering.nl>

Met dank aan de [Historische Vereniging 't Olster Erfgoed](#) en de heer Aberson die hebben geholpen bij de reconstructie van de tijd vanaf 1884 en aan Peter de Leeuw.